

kunne bebrejde mig, at jeg tager mig af mine Velgeres Interesser, saa meget mere som der, jeg vil sige, knytter sig til Udviklingen af Forholdene heri Hovedstaden. Spørgsmaalet angaar en Ombygning, Uvidelse, Regulering af den Vej, der forbinder Kristianshavn med Amager. Sagen har tidligere været behandlet i Folkethinget, bl. A. den 3die April 1879. Dengang blev der endogsaa uden Afstemning forkastet et Forslag af Krigsministeren om en Bevilling af en Sum af 6,800 Kr. som Bidrag til denne Passages Istandsættelse og Omdannelse, og det blev da hovedsagelig forkastet, fordi der af Medlemmer her i Thinget blev, og med Rette, gjort gjældende, at Forholdene ikke vare tilstrækkelig ordnede. De forskjellige i Sagen interesserede Parter havde ikke opnaaet fuld Enighed. Det er imidlertid fuldstændig bragt i Orden; der er opnaaet Enighed fra alle Sider om denne Sag, og den høitærede Krigsminister har jo endogsaa iaar paa Finantsloven forlangt den samme Sum som i 1879, nemlig 6,800 Kr. Jeg haaber, at det er en Post, der ikke vil reise sig nogen Modstand imod; ialtfald vil jeg henstille til det eventuelle Finantsudvalg naer at sætte sig ind i Sagen, thi jeg tror, det vil komme til Erkjendelse af, at, da alle de andre Afgange til Byen ere forandrede, er det Uret at lade den sidste Afgang, nemlig fra Amager, henstaa navnlig i en saa slet, for ikke at sige usforvarlig Tilstand, som den for Dieblirket befindes i. Det er en Selvsølge, at der kunde være mangfoldige andre Punkter, jeg kunde ønske at dvæle ved, men jeg skal af Hensyn til, hvad jeg kan kalde Situationens Uvisshed, ikke komme ind paa nærmere Detailler.

Almestad: Skjøndt jeg ikke ynder og i Reglen heller ikke bruger at lade min Person komme herind i Forhandlingerne og derfor aldrig fremsetter personlige Bemærkninger, maa jeg dog, da det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) paa en aldeles umotiveret Maade har indblandet mig og mine Antecedenser i denne Sags Forhandling, og da det jo kan befrygtes, at de urigtige personalhistoriske Meddelelser, som han er kommen med, naar de ikke blive modsagte, ville gaa over til at blive kanoniske Bøger og kunne citeres her i Thinget til Stadsighed, tillade mig at sige et Par Ord i Anledning af hans Uttringer om mig. Jeg veed meget vel, at det ærede Medlem ikke havde til Hensigt at krænke mig personlig; men jeg kan ikke negte, at der var enkelte af hans Uttringer, som vare meget krænkende for mig, navnlig den, at jeg, dengang jeg kom ind her i Rigsdagen, udtalte mig væsentlig paa samme Maade som han, forudsat at han mente, saaledes som han nu udtaler sig. Hvis han derimod mente, at jeg dengang udtalte mig i det Væsentlige paa samme Maade, som han dengang udtalte sig, kan Sagen nogenlunde have sin Rigtighed, skjøndt ikke ganske. Jeg veed ogsaa meget vel, at det

ærede Medlem ikke paa nogen Maade havde til Hensigt at debitere Noget, som han selv ansaa for urigtigt; men det var meget uheldigt, at de Meddelelser, han kom med, om, hvorledes jeg blev valgt herind, og paa hvilken Basis, vare aldeles urigtige; thi det var saa langt fra, at jeg blev valgt herind i dette Thing i 1861 som Venstremand eller paa et væsentligt Venstreprogram, at jeg tværtimod blev valgt under overordentlig stærk Modstand fra det daværende Bondevenstelskabs eller Venstres Side, som yttrede sig ved Manifestationer paa den stærkeste Maade, idet man havde placeret Folk ved Indgangen paa begge Sider med Plakater, som udmalede mig paa det Sorteste, saa at det var meget langt fra, at jeg dengang blev valgt paa et Program, som man kunde kalde et Venstreprogram, og jeg sluttede mig ogsaa strax til den Side af Salen, som jeg senere har hørt til. Jeg har blot villet gjøre denne Bemærkning, for at, som sagt, ikke denne Uttring, der jo synes at vinde overordentlig Anklang hos det ærede Medlems Meningsfæller, skal blive altfor ofte gjentagen. At den maasse kommer igjen engang om Aaret eller saa, har jeg ikke Noget imod, naar det kun ikke sker altfor tit. Jeg vil ialtfald ikke paatage mig mere end een Gang om Aaret at modsigte den. Forøvrigt har jeg ikke noget Væsentligt at bemærke i Anledning af det ærede Medlems Foredrag. Det forekommer mig egentlig, at det var noget ubilligt, at han saaledes valtede sig ind paa mig idag, da jeg tror, at det Oneste, der gav hans Foredrag Liv, var den Afbrudelse, der kom fra min Side; thi iøvrigt forekommer det mig, at det var betegnet af en vis Mathed. Det ærede Medlem syntes at polemisere imod nogle Modstandere, som han syntes at have i det Indre af sit Parti, eller hvor det nu var. Der var Nogle, som vilde have, at man skulde arbejde, sagde han, og som ventede, at det skulde ske, men det var nu galt. Jeg veed ikke, hvad det er for nogle Sangminnere, der tro, at det ærede Medlem nu skulde forlade den Politikk, som han i 10—11 Aar har fulgt, at han nu mere end i de sidste 10—11 Aar skulde opgive den obstruktionistiske Politikk, som han har fulgt. Jeg veed ikke, hvad det, som sagt, var for indre Uroligheder, som det ærede Medlem kæmpede imod. Det vedkommer mig heller ikke; men jeg finder mig selvsølgelig ikke foranlediget til, fordi det ærede Medlem gjentager nogle af de Foredrag, som vi hørte i Sommerens Løb under de forskjellige Rigsdagsamlinger, nu at gjentage, hvad jeg dengang udtalte imod ham.

Hansen (Svendborg Amts 2den Valgkreds): Dersom en Fremmed var kommen herind i Salen igaa og havde overværet Thingets Forhandlinger, var han vist gaaet herfra med Overbevisningen om, at vi heri Danmark vare meget lykkelige stillede, at Ministeriet og det folkevalgte Kammer